

Sendt ut iht. mottakerliste (se vedlegg 1)

Dokumentet blir kun sendt pr. e-post

Deres ref.

Vår ref.

Dato:

Sak nr: 25/130-1

03.02.2025

Saksbehandler: Thea Marie Nilsen

Dir.tlf: 476 94 901

Veiledning om lovkrav ved tilbud av tjenester som innebærer "kjøp nå, betal senere"

1 HVORFOR MOTTAR DERE DETTE BREVET?

Forbrukertilsynet veileder om og fører tilsyn med at næringsdrivende overholder blant annet markedsføringsloven og finansavtaleloven.

Vi erfarer at mange næringsdrivende driver i strid med loven ved å tilby «kjøp nå, betal senere»-tjenester til forbrukere uten å følge kravene som gjelder for kredittavtaler i finansavtaleloven.¹

«Kjøp nå, betal senere»-tjenester er ofte kredittavtaler, fordi det er en tredjepart som i samarbeid med selgeren tilbyr denne finansieringsløsningen. Også i tilfeller hvor selger selv står for en slik finansieringsløsning, kan det være snakk om en kredittavtale etter loven.

Vi sender derfor ut denne veiledningen for å sikre at alle næringsdrivende setter seg inn i regelverket og foretar nødvendige grep for å sikre at virksomhetens praksis er i tråd med loven.

¹ [Lov av 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler \(finansavtaleloven\)](#)

Bestemmelsene i finansavtaleloven skal ivareta vektige samfunnsmessige hensyn som blant annet å begrense opptak av forbruksgjeld, samt å sikre balansen i avtaleforholdet i favør av forbrukerne. Når vi ser eksempler på aktører som tilbyr «kjøp nå, betal senere»-tjenester og unnlater å følge lovens krav, undergraver dette systemet som skal beskytte forbrukerne, noe som i neste omgang kan føre til negative privat- og samfunnsøkonomiske konsekvenser.

Reguleringene som Forbrukertilsynet nevner i denne veiledningen er kravene vi anser som de mest sentrale for å ivareta grunnleggende forbrukerhensyn ved bruk av «kjøp nå, betal senere»-tjenester. Selv om dette brevet kun knytter seg til enkelte bestemmelser i finansavtaleloven, må næringsdrivende like fullt følge lovens øvrige krav.

Forbrukertilsynet vil fremover vurdere behovet for å gjennomføre kontroller overfor enkeltvirksomheter som tilbyr «kjøp nå, betal senere»-tjenester til forbrukere. I en kontroll vil vi ta sikte på å avdekke eventuelle lovbrudd. Det at vi nå har gitt veiledning vil ha betydning for vår vurdering av eventuelle lovbrudd og bruk av sanksjoner.

2 HVA BØR DERE GJØRE NÅ?

Selskaper som tilbyr «kjøp nå, betal senere»-tjenester er ansvarlige for å følge reglene som gjelder for kredittavtaler, herunder relevante bestemmelser i finansavtaleloven kapittel 3 og 5. For å unngå å bryte loven bør alle som tilbyr en slik tjeneste vurdere om praksisen og avtalevilkårene som benyttes er lovlige, og eventuelt gjøre nødvendige endringer i tråd med det som står i punkt 3.

3 HVA SIER LOVEN?

3.1 Generelt om finansavtaleloven

Finansavtaleloven gjelder «*finansavtaler*», med mindre noe annet er fastsatt i eller i medhold av loven, jf. § 1-1 første ledd. Begrepet «*finansavtaler*» har en svært vid definisjon, og omfatter «*avtale om finansiell tjeneste, finansoppdrag, betalingsoppgjør og overdragelse av pengekrav*», jf. § 1-3 første ledd.

Hvilke krav som stilles til en finansavtale, avhenger av hva slags avtale det er snakk om. De ulike kapitlene i loven regulerer ulike typer avtaler. For eksempel gjelder kapittel 2 «*betalingsoppgjør på formuerettens område*» jf. § 1-2 første ledd, kapittel 3 gjelder «*alle finansielle tjenester*» jf. § 1-2 andre ledd, og kapittel 5 gjelder «*kredittavtaler*» jf. § 1-2 fjerde ledd. Selv om finansavtaleloven er inndelt etter ulike typer finansavtaler, kan ofte ulike aspekter ved en og samme avtale være regulert av forskjellige kapitler. En «kjøp nå, betal

senere»-tjeneste reguleres både av de generelle reglene i kapittel 3, og de spesifikke reglene for kredittavtaler i kapittel 5. Les mer om dette i punkt 3.2 under.

Noe som er likt for alle kapitlene i finansavtaleloven er at lovens bestemmelser ikke kan fravikes ved avtale til skade for en forbruker, jf. § 1-9 første ledd. Med «forbruker» menes en fysisk person når finansavtalen har et formål som hovedsakelig ligger utenfor personens forretnings- eller yrkesvirksomhet, jf. § 1-4 første ledd.

3.2 Hvilke regler gjelder for «kjøp nå, betal senere»-tjenester?

Typiske «kjøp nå, betal senere»-tjenester gir forbrukeren en betalingsutsettelse på 14 eller 30 dager. En betalingsutsettelse er å regne som en «kredittavtale» etter finansavtaleloven § 1-7 første ledd. «Kjøp nå, betal senere»-tjenester er derfor etter Forbrukertilsynets vurdering en kredittavtale. Dermed gjelder som et generelt utgangspunkt en rekke ufravikelige lovkrav i finansavtaleloven kapittel 5.

Det er imidlertid gjort unntak for enkelte kredittavtaler. I finansavtaleloven § 5-22 første ledd bokstav e, er det for eksempel gjort unntak for bestemmelsene i kapittel 5 dersom kredittavtaler innebærer at:

*«[...] selger gir betalingsutsettelse for vederlag for en vare eller tjeneste og uten eller til ubetydelig kostnad for kunden, og kreditten ikke er ment å overstige 90 dager.
Dette gjelder likevel ikke dersom pengekravet overdras før det er forfalt til betaling.»*

Finansavtaleloven § 5-22 første ledd bokstav e oppstiller flere kumulative krav som må være oppfylt for at kredittavtalen skal være omfattet av unntaket. Dette innebærer at kredittavtalen vil omfattes av reglene i kapittel 5, i henhold til utgangspunktet i § 1-2 fjerde ledd, så lenge ikke alle kravene i unntaket er oppfylt.

Unntaket i finansavtaleloven § 5-22 første ledd bokstav e avløser det tilsvarende, men ikke identiske unntaket i finansavtaleloven (1999) § 44 andre ledd bokstav a, og omfatter typisk tilfeller der forbrukeren handler «på bok» eller «krita» hos selgeren.² Forbrukertilsynet ser at de fleste «kjøp nå, betal senere»-tjenester tilbys av en tredjepart i samarbeid med selgeren selv, og ikke av selgeren selv. Da er tjenesten en kredittavtale.

Etter finansavtaleloven (1999) § 44 andre ledd bokstav a var det ikke noe krav at betalingsutsettelsen måtte gis av «selger»: Der den tidligere bestemmelsen unntok kredittavtaler der det ble gitt en betalingsutsettelse som sådan, unntar dagens bestemmelse kun betalingsutsettelse som gis av «selger». Siden unntaket der forbrukeren får en rente- og

² Prop. 92 LS (2019-2020) s. 395-396 og Prop. 65 L (2009-2010) s. 210.

kostnadsfri henstand med betalingen dermed er snevrere i dagens finansavtalelov, innebærer dette at reguleringen av kredittavtaler har et videre anvendelsesområde i dag enn det som var tilfelle tidligere.

Bakgrunnen for denne innsnevringen av unntaket, med en tilhørende utvidelse av virkeområdet til kapittel 5, er lovgivers ønske om å forebygge gjeldsproblemer i samfunnet, særlig med hensyn til usikret gjeld til personkunder.³ I forarbeidene gis følgende begrunnelse for at unntaket i § 5-22 første ledd bokstav e bare gjelder når betalingsutsettelse gis av selger, og ikke av tredjeperson som primært driver betalingsformidling eller finansieringsvirksomhet:

«Departementet har også vanskelig for å se en begrunnelse for at en forbruker som velger kreditt fra betalingsformidleren ved netthandel, slik Klarna Bank AB beskriver, bør gis et svakere vern for denne kredittavtalen enn den forbrukeren som betaler med for eksempel et kredittkort. Tilsvarende hensyn gjør seg imidlertid ikke gjeldende når selgeren selv tilbyr betalingsutsettelse uten eller til en ubetydelig kostnad for kunden. Det å yte kreditt vil ikke være selgerens primære virksomhet i disse tilfellene. Dersom kreditten tilbys av betalingsformidleren synes betalingsformidlerens finansiering derimot å kunne likestilles med annen virksomhet som primært driver betalingsformidling eller finansieringsvirksomhet (...).»⁴

Selv om betalingsutsettelsen gis av selger, og vilkårene i første punktum ellers skulle være oppfylt, faller kredittavtalen bare innenfor unntaket i § 5-22 første ledd bokstav e dersom pengekravet, altså selgerens krav på betaling fra forbrukeren, ikke blir overdratt til noen andre før det er forfalt til betaling, jf. bestemmelsens andre punktum. Denne begrensningen gjaldt ikke i finansavtaleloven (1999) § 44 andre ledd bokstav a, og innebærer en ytterligere innsnevring av unntaket, med en tilsvarende utvidelse av virkeområdet til kapittel 5.

En kredittavtale er å anse som en avtale om finansielle tjenester, jf. § 1-3 andre ledd. Det vil si at «kjøp nå, betal senere»-tjenester er omfattet av kravene til finansavtaler i kapittel 3, som gjelder før, under og etter avtaleinngåelse, jf. § 1-2 andre ledd. Dette gjelder uavhengig av om betalingsutsettelsen skulle være omfattet av unntaket i § 5-22 første ledd bokstav e. Det betyr at dersom betalingsutsettelsen er omfattet av nevnte unntak, vil de relevante bestemmelsene i kapittel 3 likevel gjelde.

³ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 23.

⁴ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 397.

3.3 Hva sier reglene i finansavtaleloven kapittel 3?

3.3.1 Generelle regler

Forbrukertilsynet minner om at selv om dette brevet kun knytter seg til enkelte, sentrale bestemmelser i finansavtaleloven, må næringsdrivende like fullt følge lovens øvrige krav.

Tjenesteytere har en alminnelig plikt til å ivareta kundens interesser gjennom å opptre ærlig, redelig, profesjonelt, og faglig forsvarlig, jf. finansavtaleloven § 3-1 første ledd. Dette er en lovfesting av kravet til god forretningsskikk som gjelder i finansbransjen. For kredittavtaler gjelder også en forklaringsplikt, jf. § 5-1. Se mer om forklaringsplikten nedenfor i punkt 3.4.1.

Opplysninger om tjenesteyterens alminnelige vilkår skal være enkelt tilgjengelige på tjenesteyterens nettsider, jf. § 3-3 første ledd første punktum. Vilkårene skal leveres ut på papir dersom forbrukeren ber om dette, jf. andre punktum.

3.3.2 Krav til avtalens form, inngåelse og innhold

Finansavtalen skal inngås i et skriftlig dokument, jf. finansavtaleloven § 3-9 første ledd. At avtalen skal inngås skriftlig sikrer etterprøvbarheten av det som er avtalt, og at partene faktisk har inngått en bindende avtale.⁵

Videre følger det at tjenesteyteren skal påse at avtalens innhold er tilgjengelig for kunden i et skriftlig dokument i sin helhet når avtalen inngås, jf. § 3-9 andre ledd bokstav a. Det skal benyttes en betryggende autentiseringsmetode for å bekrefte inngåelse av avtalen med kunden, med det angitte innholdet, jf. bokstav b. Avtalen skal også signeres av kunden hvis kunden er en forbruker, jf. bokstav c.

Mest praktisk når det gjelder krav om autentisering og signering, jf. bokstav b og c, er at dette gjøres elektronisk, for eksempel gjennom bruk av BankID. I så fall må tjenesteyteren følge kravene i §§ 3-16 til § 3-21.

Når det gjelder innholdet i finansavtalen, skal tjenesteyteren påse at alle relevante opplysninger som nevnt i §§ 3-22 til 3-39 inngår i den skriftlige avtalen, jf. § 3-22 første ledd. Hvilke opplysninger dette dreier seg om går vi nærmere inn på i punkt 3.3.3 under. Avtalen skal også inneholde opplysninger som nevnt i hvitvaskingsloven § 12, jf. finansavtaleloven § 3-12 andre ledd.

⁵ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 153.

3.3.3 Opplysningsplikt før avtaleinngåelse og krav til innhold i avtalevilkår

Tjenesteyteren skal, i god tid før avtale inngås, gi kunden alle relevante opplysninger i samsvar med reglene gitt i §§ 3-22 til 3-39, med mindre noe annet er særskilt bestemt, jf. finansavtaleloven § 3-22 første ledd. Videre inneholder også §§ 3-34 og 3-35 opplysninger og avtalevilkår som skal gis før inngåelse av kredittavtaler.

Nedenfor har vi oppsummert noen utvalgte krav som følger av de nevnte bestemmelsene, som tjenesteyter plikter å både opplyse om før inngåelse av avtalen, og innta i den skriftlige avtalen, jf. § 3-22 første og andre ledd og § 3-12 første ledd.

Angrerett

Tjenesteyteren skal gi opplysninger om vilkår og fremgangsmåte for bruk av eventuell angrerett etter §§ 3-40 til 3-45, jf. § 3-25 første ledd bokstav h.

Forbrukeren har angrerett ved inngåelse av kredittavtaler, jf. § 3-41 første ledd. Fremgangsmåte og frister for angreretten følger av § 3-42. Partenes forpliktelser til å oppfylle avtalen faller bort hvis forbrukeren benytter seg av angreretten i henhold til fremgangsmåten og fristene i § 3-42, jf. § 3-41 fjerde ledd første punktum.

Dersom noen av partene har oppfylt hele eller deler av avtalen, og forbrukeren benytter seg av angreretten, skal det skje en tilbakeføring i henhold til reglene i §§ 3-43 til 3-45, jf. § 3-41 fjerde ledd andre punktum. En forbruker som benytter angreretten er ikke bundet av eventuelle avtaler om tilleggsytelser som er inngått på grunnlag av eller i tilknytning til kredittavtalen, jf. § 3-43 tredje ledd første punktum.

Klageadgang og tvisteløsning hos klageorgan

Tjenesteyteren skal gi opplysninger om klageadgang og tvisteløsning i godkjent klageorgan etter § 3-54 før avtaleinngåelse, jf. § 3-26 første ledd bokstav b. Se mer om regler om klagebehandling og tvisteløsning nedenfor i punkt 3.3.5.

Kostnader for forbrukeren

Tjenesteyteren skal gi opplysninger om kostnader for forbrukeren før avtaleinngåelse, jf. § 3-28, jf. § 3-22 første og andre ledd. Dette omfatter blant annet det totale beløpet for alle kostnader og gebyrer mv. som kunden skal betale til tjenesteyteren, eventuelle rentesatser som skal benyttes, og også hvilke betalingsordninger som er tilgjengelige, jf. § 3-28 bokstav a, c og g.

Kredittvurdering

Tjenesteyter skal gi opplysninger knyttet til kredittvurderinger før avtaleinngåelse, jf. § 3-29. Dette inkluderer blant annet opplysninger om at det blir gjennomført en kredittvurdering, og om det eventuelt settes en forutsetning om at kunden oppgir korrekte og fullstendige opplysninger, jf. bokstav a og c. Se mer om innholdet i kredittvurderingen nedenfor i punkt 3.4.2.

Standardisert kredittopplysningsskjema

I kredittavtaler skal man benytte skjemaet for standardiserte kredittopplysninger som er inntatt som vedlegg II til forbrukerkredittdirektivet (direktiv 2008/48/EF), jf. § 3-35 første ledd bokstav c. Skjemaet ligger vedlagt dette brevet (vedlegg 2).

Forbrukerens innsigelser mot kredittyteren («kortreklamasjon»)

Det følger av § 3-34 første ledd bokstav k at kredittyteren skal gi opplysninger om eventuelle vilkår for å gjøre innsigelser mot selgeren gjeldende overfor kredittyteren etter § 2-7. Etter § 2-7 første ledd kan forbrukeren, ved kjøp av varer og tjenester, og der forbrukeren har et krav mot selgeren av varen eller tjenesten, gjøre gjeldende samme innsigelser mot «*en annen kredittyter enn selgeren*», forutsatt at «*kreditten ytes etter avtale mellom selgeren og kredittyteren*».

Andre opplysninger som må gis og vilkår som må med i avtalen

Videre inneholder § 3-34 første ledd bokstav a til k ytterligere krav til opplysninger som skal gis av tjenesteyteren før man inngår en kredittavtale etter kapittel 5. I bokstav h heter det for eksempel at tjenesteyteren skal gi opplysninger om risiko forbundet med å ikke overholde betalingsfrister, herunder gjeldende forsinkelsesrente og kostnader som kunden må betale ved mislighold.

3.3.4 Endring av avtalevilkår

Bestemmelsen i finansavtaleloven § 3-13 åpner for at avtalevilkårene kan endres underveis i avtaleperioden når partene er enige om det. Kunden må altså samtykke til endringene for å bli bundet av dem. Dersom kunden skal bli bundet av de foreslåtte avtalevilkårene ved passivt samtykke, må dette forhåndsavtales/inngå i den opprinnelige avtalen, jf. § 3-14 første ledd første punktum. Med passivt samtykke menes at kunden selv må varsle tjenesteyteren om at endringsforslaget er avvist for å ikke bli bundet av endringen. Tjenesteyteren skal gi

kunden opplysninger om hvordan kunden kan unngå å bli bundet ved passivt samtykke, jf. §§ 3-14 andre ledd og 3-25 bokstav e.

Dersom kunden avviser endringene består avtalen uten endringer.⁶ Dersom det følger av avtalen kan tjenesteyteren i noen slike tilfeller si opp avtalen, i samsvar med reglene i § 5-14. I så fall vil kunden ha rett til å si opp avtalen umiddelbart og vederlagsfritt, og tjenesteyter har en plikt til å opplyse om dette, jf. § 3-14 andre ledd. Se mer om oppsigelse nedenfor i punkt 3.4.4.

Endring av avtalevilkårene til skade for kunden kan uansett tidligst settes i verk to måneder etter at kunden er varslet, jf. § 3-13 andre ledd. Dette gjelder uavhengig av hvordan kunden har samtykket til endringene.

Det er også viktig å merke seg at tjenesteyterens forslag om å endre vilkår om renter, gebyrer eller andre kostnader, alltid skal begrunnes, jf. § 3-13 tredje ledd.

Vi minner også om at endringsvilkårene i seg selv må være klare, lett forståelige og balanserte for å være lovlige. Dette følger av forbudet mot urimelige avtalevilkår i markedsføringsloven § 22.

3.3.5 Klagebehandling og tvisteløsning

Tjenesteyteren plikter å ha passende og effektive rutiner for klagebehandling, og en skriftlig beskrivelse av disse rutinene skal være tilgjengelig for forbrukeren, jf. finansavtaleloven § 3-53 første ledd. Samtlige spørsmål og krav som forbrukeren har reist i en klage skal besvares i et skriftlig dokument, jf. § 3-53 andre ledd første og andre punktum. Det følger videre av tredje punktum at tjenesteyteren har en frist på 15 virkedager for å gi slikt svar. Dersom det går mer enn 15 virkedager, skal tjenesteyteren gi foreløpig svar til kunden med en tydelig angivelse av hvorfor klagen ikke er besvart. Det skal også angis når kunden vil motta endelig svar.

Dersom tjenesteyteren ikke erkjenner fullt ansvar for feil eller misbruk i tilknytning til en levert ytelse, plikter tjenesteyteren å opplyse om klageadgang og mulighet for tvisteløsning i godkjent klageorgan etter § 3-54, jf. § 3-53 tredje ledd tredje og fjerde punktum.

Dersom tjenesteyteren har avslått et krav fra forbrukeren etter § 2-7 første ledd,⁷ er dette et eksempel på en situasjon der tjenesteyteren ikke erkjenner fullt ansvar for feil eller misbruk i

⁶ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 163.

⁷ Se nærmere om dette kravet i punkt 3.3.3.

tilknytning til en levert tjeneste. Tjenesteyteren plikter i slike tilfeller å opplyse om klageadgang og tvisteløsning hos godkjent klageorgan etter § 3-54.

Som nevnt skal tjenesteyteren gi forbrukeren opplysninger om muligheten for tvisteløsning i godkjent klageorgan, jf. §§ 3-26 bokstav b og 3-53 tredje ledd, tredje og fjerde punktum. Finansklagenemnda (FinKN) er godkjent klageorgan i forbrukerforhold dersom selskapet som klagen retter seg mot er tilsluttet FinKN.⁸ Forbrukertilsynet er godkjent klageorgan i forbrukerforhold dersom selskapet som klagen retter seg mot, ikke er tilsluttet FinKN, jf. forbrukerklageforskriften § 1 første ledd bokstav c. Spørsmålet om selskapet skal henvise til FinKN eller Forbrukertilsynet, avhenger derfor om selskapet er tilsluttet FinKN eller ikke. Hvis ikke skal selskapet henvise til Forbrukertilsynet.

3.4 Hva sier reglene i finansavtaleloven kapittel 5?

3.4.1 Forklaringsplikt

Før avtaleinngåelsen plikter kredittytteren å gi forbrukeren tilstrekkelige og tilpassede opplysninger, blant annet om kredittavtalens viktigste egenskaper og konsekvenser ved kundens mislighold av avtalen, jf. finansavtaleloven § 5-1 første ledd. Forklaringene som gis skal være tilstrekkelige til at forbrukeren kan vurdere om kredittavtalen passer for sitt behov og sin økonomi, jf. andre ledd. Sagt med andre ord skal forklaringene sette kunden i stand til å vurdere hvor stor betydning kredittavtalen kan få for kundens økonomiske situasjon.⁹

3.4.2 Kredittvurdering

En viktig regel for kredittavtaler finnes i finansavtaleloven § 5-2 første ledd. Bestemmelsen stiller krav om at kredittytteren skal foreta en grundig vurdering av kundens kredittevtne før det inngås avtale om kreditt, eller før forbrukeren får en vesentlig økning av tilgjengelig kredittbeløp. Med «*grundig*» menes at kredittytteren har en plikt til å opptre faglig forsvarlig etter § 3-1, herunder å følge god forretningskikk og annen bransjepraksis.¹⁰

Ifølge § 5-2 andre ledd skal kredittvurderingen foretas på grunnlag av tilstrekkelige og relevante opplysninger om kundens inntekt, eiendeler, utgifter og andre økonomiske forpliktelser. Kredittytteren skal om nødvendig innhente slike opplysninger fra gjeldsinformasjonsforetak, relevant databasesøk, fra kunden selv eller fra andre relevante kilder. Vi understreker at utlånsforskriften også kan gjelde for finansforetakenes utlånspraksis

⁸ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 259.

⁹ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 388-389.

¹⁰ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 83 og 389.

ved tilbud om «kjøp nå, betal senere»-tjenester, jf. virkeområdet i utlånsforskriften §§ 1 og 2.. Finanstilsynet har utarbeidet en egen veiledning til utlånsforskriften, se [her](#).¹¹

3.4.3 Avslagsplikt

En annen praktisk viktig bestemmelse for kredittavtaler er finansavtaleloven § 5-4 første ledd. Etter å ha vurdert kundens kredittevne, plikter kredittgiveren å avslå kredittsøknaden dersom det ikke er sannsynlig at kunden har tilstrekkelig kredittevne til å oppfylle forpliktelsene, på den måten som kreves etter de tilbudte vilkårene. Kreditttakeren har en viss skjønnsmargin til å vurdere forbrukerens kredittevne sett i lys av hva slags produkt det er aktuelt å inngå avtale om.¹²

For eksempel vil dere som kredittyttere sjelden ha en plikt til å avslå 14 dagers rentefri utsettelse av et beløp på kr 499, ettersom det som regel vil være sannsynlig at en forbruker klarer å oppfylle en slik betalingsforpliktelse. Derimot kan det være mer aktuelt å ha plikt til å avslå flere måneders utsettelse av kr 4 999, spesielt overfor forbrukere uten fast inntekt eller med høy gjeldsgrad.

Avslagsplikten i nåværende § 5-4 første ledd antas å være tilsvarende som frarådningsplikten etter den gamle finansavtaleloven (1999) § 47.¹³ Etter den gamle bestemmelsen pliktet kreditttakeren å fraråde forbrukeren å ta opp kreditt, dersom det på bakgrunn av forbrukerens økonomiske evne eller andre forhold på forbrukerens side, tilsier at forbrukeren «*alvorlig bør overveie å avstå fra å ta opp kreditten*».

4 AVSLUTNING

Alle næringsdrivende som tilbyr «kjøp nå, betal senere»-tjenester til forbrukere bør sette seg inn i regelverket og foreta nødvendige grep for å sikre at virksomhetens praksis er i tråd med loven.

Ved kontroller fra Forbrukertilsynet fremover, vil vi legge til grunn at alle virksomheter som er berørt av regelverket har satt seg inn i veiledningen som fremgår av dette brevet. Dette vil ha betydning for hvordan vi vurderer alvorligheten av eventuelle lovbrudd vi avdekker.

Dere kan ta kontakt med oss hvis det er noe som er uklart i dette brevet eller hvis dere har behov for ytterligere veiledning fra vår side.

¹¹ Finanstilsynets veiledning av 20. desember 2024, «[Praksis for lån til forbrukere](#)»

¹² Prop. 92 LS (2019-2020) s. 390.

¹³ Prop. 92 LS (2019-2020) s. 306-307.

Med hilsen

Mats Bjønnes e.f.
fungerende avdelingsdirektør

Tonje Drevland
underdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevet signatur

Vedlegg:

- 1 Mottakerliste
- 2 Skjemaet for standardiserte kredittopplysninger